

mogel pes naprej. Že ga je hotel gospodar pustiti, ker si ni vedel pomagati. Tu pa pristopi prijatelj velblod, poklekne na tla in vzame psa na svoj že itak s tovorom težko obloženi hrbet.

Karavana je srečno izvršila svoje potovanje in se je tudi srečno vrnila domov. Velblod in pes sta si bila odslej še iskrenejša prijatelja, in kako je zadnjemu ugajala velblodova borna suknja, ker je vedel, kako je ravno ta primerna in kako lepe lastnosti se skrivajo pod njo.

Igrišče.

Priobčuje I. B.

6. Žoganje s pestjo.

Igrišče za to igro bodi 40 m dolgo in 20 m široko. Igra lahko 8 do 16 igralcev, ki morajo biti izvežbani v metanju žoge, in sicer se bije žoga s pestjo ali s spodnjo laktjo ene roke odspodaj navzgor. Vsi drugi udarci, bodisi z razprostrtimi prsti ali s kakim drugim delom telesa ali odzgoraj navzdol, so neveljavni.*)

Igrišče, čigar strani morajo biti dobro zaznamovane, razdeli v dva enaka dela in potegni počrez vrv, ki je 2 m nad zemljo. (Glej sliko! Na straneh se zabijeta dva kolca v zemljo in nanje pripne vrv.)

7	4	1	1	5	8
	6	3	3	6	
8	5	2	2	4	7

Igralci se razdele v dve enaki stranki, ki se vstopita vsaka v svoj oddelek. Če bi bilo mnogo igralcev, se razdele ti v dva dela in igrajo z dvema žogama. V tem slučaju pa moramo razširiti prostor na 30 m širine.

Dolžnost vsakega igralca je, da ostane na svojem prostoru in bije žogo le takrat, kadar pride v njegovo bližino. Navzad tekati ni priporočljivo, ker je dolžnost zadnjega igralca, da žogo odbije. Le zadnji igralec sme stopiti toliko navzad, da žogo še lahko doseže, tudi sme prekoračiti mejo igrišča, če odbije žogo v zrak.

Bistvo igre obstoji v tem, da se „odbije“ žoga, ki jo nasprotna stranka „vrže“ črez vrv, zopet nazaj črez vrv. Vsaka pravilno „odbita“ žoga šteje

*) Žoga za to igro je 20 do 24 cm debela in napolnjena z zrakom.

eno točko, „vržena“ žoga ne šteje. Odbija se žoga toliko časa z ene strani na drugo, da se naredi napaka. Kadar se ta zgodi, zavali igralec žogo nazaj v prostor one stranke, ki je napravila napako, in od tam se vrže iznova.

„Vrže“ se žoga na ta način, da zaluči igralec žogo v zrak in jo pri padcu navzdol odbije s pestjo ali spodnjo laktjo čez vrv. Če bi pa žoga ne padla v nasprotni prostor, ampak še to stran vrvi, jo igralec vrže še enkrat.

„Odbije“ se žogo ali takoj letečo v zraku ali ko odskoči od tal. Če pa odskoči žoga dvakrat zapored od tal in je med tem ni nihče odbil s pestjo, je neveljavna, in igralec jo mora iznova „vreči“. Ako pade žoga pri odbijanju v prostor odbijalcev na tla, jo sme drug igralec še enkrat odbiti, in če še potem ne pade čez vrv, jo sme tudi tretji itd.; seveda pa ne sme dvakrat odskočiti od tal. Dovoljeno je pa tudi žogo toliko časa s pestjo navzgor odbijati, tudi če vselej medtem pade na tla, da se zdi igralcu pripravno, žogo odbiti čez vrv. To odbijanje je dovoljeno poljubno dolgo, tudi drug igralec sme medtem prevzeti žogo, da jo odbije, da le ne odskoči dvakrat od tal. Vsako odbito (namreč čez vrv) žogo šteje stranka za eno točko.

Igro dobi ona stranka, ki v določenem času šteje največ točk. Lahko pa stranki določita konec igri tedaj, kadar šteje ena stranka 20 točk. Tudi se lahko določi, da mora biti 20. žoga odbita direktno (preden pade na tla).

Glavna pravila so ta:

1.) Žogo se sme biti le s pestjo ali s spodnjo laktjo (levo ali desno) odzдолaj navzgor.

2.) Neveljavno odbite žoge so:

a) če odbije igralec žogo z odprto roko ali z obema rokama ali laktema ali odzgoraj navzdol;

b) če pade žoga dvakrat na tla in je ni nihče medtem udaril;

c) če zleti žoga pod vrvjo ali če se dotakne vrvi;

č) če pade žoga zunaj igrišča na tla. Če pa pade žoga v igrišču na tla in potem šele odskoči čez igrišče, sme skočiti igralec za njo in jo od tam odbiti nazaj v svoj prostor ali čez vrv v nasprotni prostor.

3.) Ona stranka, ki naredi napako, mora žogo iznova „vreči“.

4.) Šteje se le tista žoga, ki odbita, ne vržena, leti čez vrv, in sicer jih šteje vsaka stranka glasno.

5.) Če se potoči žoga po tleh, je neveljavna in se je ne odbije.

6.) Stopanje v prostor nasprotne stranke je prepovedano.

7.) Po vsaki igri ali tudi po polovici ene igre lahko menjata stranki prostore.

Če se igra z dvema žogama, je pomniti še to-le:

8.) V začetku igre „vrže“ vsaka stranka eno žogo.

9.) Če prideta med igro obe žogi k eni stranki, se „vrže“ najprej ena, potem šele druga, ne pa obe obenem.